

V5 definitief, 10 juni. / deze versie gezonden aan VK

(De passage die in geel staat, kan ik desgewenst ombouwen tot een los kader. In overleg).

MAROR / VOLKSKRANT – juni 2015

KOP: 'MR. MAROR ONDER VUUR'

Archief Philip Staal

Door Sjors van Beek

Wat de hoogbejaarde Avraham Roet vindt van de aantijgingen van malversaties rond zijn levenswerk, blijft gissen. Het voormalige onderduikkind staat de pers niet te woord en communiceert vanuit Israël nog slechts via advocaten.

Maar het zal hem ongetwijfeld diep steken, de geur van fraude die rond zijn persoon is komen te hangen. Hij, de held van de Joods-Nederlandse gemeenschap in Israël. De gewiekste onderhandelaar die rond de millenniumwisseling honderden miljoenen aan restitutiegeden wist binnen te slepen voor de holocaustslachtoffers en hun nabestaanden. En nu ineens is hij de hoofdpersoon in koortsachtig overleg tussen Joodse organisaties in Nederland en Israël, het ministerie van Financiën in Nederland en enkele vastberaden klokkenluiders in het Beloofde Land. Mensen als André Boers en Philip Staal, net als Roet Joodse Nederlanders die na de oorlog naar Israël vertrokken, zijn er van overtuigd dat er zaken niet in de haak zijn. Dat er geld is verdwenen. Véél geld. En dat Avraham Roet hier meer van weet.

De klokkenluiders willen dat de kasboeken opengaan en dat forensische accountants kunnen controleren hoe het werkelijk zit met de zogeheten 'Maror'-gelden (Morele Aansprakelijkheid Roof en Rechtsherstel).

Philip Staal, de voormalige kompaan van Roet: 'Er is ruim 17 miljoen euro collectieve Maror-gelden naar Israël gegaan. Daarvan is zeker de helft verdwenen'.

André Boers: 'Ik wil onder meer weten of een privé-instituut van Roet speciaal is opgericht om miljoenen van deze gelden door te sluizen'.

Maar Avraham Roet zelf doet er het zwijgen toe. Per mail meldt hij eerst: 'Mij is niets bekend van onregelmatigheden in de boekhouding'. Gebeld op zijn huisadres gooit hij de hoorn er meteen op en laat een medewerker mailen dat hij een '*holocaust survivor of almost 87 years old*' is. Vlak daarna, na een eerste publicatie zónder Roets naam in het Nieuw Israëlietisch Weekblad, volgt een

sommatie van zijn advocaat om niet over Roet te schrijven ‘en zeker niet op basis van geruchten en insinuaties’. Verder ‘verzoek ik u om mijn cliënt niet met naam en toenaam aan te duiden ter vermijding van onnodige en ongerechtvaardigde reputatieschade’.

Het is een bijzonder heikele affaire binnen de Joods-Nederlandse gemeenschap in Israël, geschat op nu nog zo’n zesduizend personen, merendeels hoogbejaarde sjoa-overlevers. In 1999 en 2000 krijgen de Joodse slachtoffers en hun nabestaanden 364,4 miljoen euro toegekend als terugbetaling voor geroofd bezit. Het geld komt van de overheid, banken, verzekeraars en effectenhandel en moet worden verdeeld over individuen (80 procent) en collectieve doelen (20 procent). Dat gemeenschappelijke deel is weer opgesplitst in 74% voor Nederlandse doelen en 26% in Israël. Sinds de toekenning van de gelden is er geruzie en gekissebis tussen de organisaties die het geld verdelen. Maar ditmaal gaat het echt hard tegen hard: enkele klokkenluiders hebben de aanval geopend op Avraham Roet *himself*, bijgenaamd ‘Mr. Maror’.¹

Roet wordt in 1928 geboren in Amsterdam als zoon van Sam Roet, bestuurslid van een Joodse voogdij-instelling en tijdens de oorlog ‘financieel leider’ van de afdeling ‘Hulp aan Vertrekkenden’ van de Joodse Raad.² In 1944 richt vader Roet het Centraal Registratiebureau voor Joden op, dat de overlevenden in kaart moet brengen.³

De jonge Avraham overleeft de oorlog als onderduiker in Brabant, ‘met roodgeverfd haar bij een boer in Veghel de koeien melkend’,⁴ maar verliest veel familieleden, onder wie twee zussen in Auschwitz. In 1946 vertrekt hij naar Israël en gaat succesvol in zaken, onder meer als importeur van farmaceutische grondstoffen en van Saroma-instantpudding. Hij houdt zich afzijdig van de Joods-Nederlandse gemeenschap, tot eind jaren negentig in Nederland de discussie losbarst over de herstelbetalingen aan de beroofde Joden. Roet richt, naar eigen zeggen uit ‘economische nieuwsgierigheid’, het *Israël Instituut voor Onderzoek naar Verdwenen Nederlands Joods Bezit tijdens de Holocaust* op. ‘Ik wilde weten hoeveel geld er bij de banken, de verzekeraars en de overheid was

¹ ‘Avraham Roet, Mr. Maror, verlaat Platform’. Interview in Aleh, clubblad IOH, juli 2006.

² Boek Philip Staal: ‘Roestvrijstaal – Speurtocht naar de erfenis van Joodse oorlogswezen’, 2008, pag. 353.

³ Onderzoeksgids Oorlogsgetroffenen WO2, www.oorlogsgetroffenen.nl

⁴ Interview NIW, 12 april 2013

blijven hangen. Er moest rechtvaardigheid komen', zo verklaart hij zijn bemoeienis in een interview in juli 2000.⁵

Rond die tijd legt Roet ook de grondslag voor de Stichting Platform Israël (SPI), de koepel van tien Joods-Nederlandse organisaties. In korte tijd groeit hij, samen met zijn Nederlandse counterpart Ronny Naftaniël, uit tot een belangrijke – zo niet de belangrijkste - onderhandelaar over de teruggave. Roet schuwt niet om het Amerikaanse *World Jewish Congress* bij de zaak te betrekken. Onder die druk wordt het totaalbedrag van de Maror-gelden aanzienlijk verhoogd.

Als het geld eenmaal binnen is, houdt zijn bemoeienis op. Zegt althans Roet zelf in dat interview: 'Ik heb er wel voor gezorgd dat het geld hier kwam, maar heb nooit in de comités willen zitten. Ik houd me totaal niet op met de Maror-verdeling'. Hij wil slechts 'dat het geld eerlijk wordt verdeeld en dat het niet wordt verpatst'.

Of Roet zich nergens meer mee heeft bemoeid, daarover lopen de meningen - op zijn zachtst gezegd - toch wel uiteen. Roets critici stellen juist dat hij dé spin in het web was bij het uitdelen van de Maror-gelden. Gelden die deels niet meer in de boeken zijn terug te vinden.

Nadat de overeenkomsten met overheid, banken en verzekeraars zijn gesloten, schieten de verschillende 'Maror'-stichtingen en -organisaties als paddenstoelen uit de grond. Allereerst de SIM (Stichting Individuele Maror-gelden) en de SMO (Stichting Marorgelden Overheid), later herdoopt in SAMO (Stichting Afwikkeling Maror-gelden Overheid). SMO/SAMO is een zelfstandig bestuursorgaan onder toezicht van de minister van Financiën.

Verder verschijnen COM (Stichting Collectieve Maror-gelden Nederland) en de Israëlische tegenhanger SCMI (Stichting Collectieve Maror-gelden Israël).⁶ De uitvoering wordt uitbesteed aan het Bureau Maror-gelden, ondersteund door KPMG.⁷

⁵ Vrij Nederland, 22 juli 2000.

⁶ Kamerbrief minister Zalm, 21 november 2005, in bijlage bij SAMO-jaarverslag 2005, pag. 29.

⁷ Samenvatting uit Besluit vaststelling selectielijst neerslag handelingen beleidsterrein Oorlogsgetroffenen vanaf 1945 (Stichting Afwikkeling Maror-gelden Overheid), www.wetten.overheid.nl.

Dan wordt nog de SJHF (Stichting Joods Humanitair Fonds) opgericht⁸ en verschijnen er diverse 'claimstichtingen': SIBS (Stichting Individuele Bankaanspraken Sjoa), SIES (Stichting Individuele Effectenaanspraken Sjoa) en SIVS (Stichting Individuele Verzekeringsaanspraken Sjoa). Het geheel vormt een ondoorgrondelijk netwerk van organisaties met uiteenlopende taken, bevoegdheden en geldstromen.

SPI⁹-bestuurslid Roet, zo blijkt uit jaarstukken, oprichtingsaktes en Kamer van Koophandel-registers, is in verschillende periodes en verschillende (bestuurs)functies tevens verbonden aan SMO¹⁰, SAMO¹¹, SIM¹², SIES¹³, SJOA¹⁴ en de door hemzelf opgerichte SCMI¹⁵. Die stichting, belast met de verdeling van het geld in Israël, wordt zelfs ingeschreven op Roets woonadres in in Amsterdam.¹⁶ Roets laatst bekende functie is bestuurslid bij SAMO tot augustus 2013¹⁷.

Vanaf 2006 is Roet ook nog actief op een ander - maar soortgelijk - front. In navolging van de succesvolle restituties in Europa wordt ook in Israël de jacht geopend op geroofd bezit van holocaust-slachtoffers. De Knesseth richt in 2006 'the Company for Location & Restitution of Holocaust Victims Assets Ltd' op, beter bekend als 'the Company'. Roet wordt voorzitter. In *The Wall Street Journal* schat hij dat het in Israël gaat om 500 miljoen dollar aan Joodse tegoeden, oplopend tot een miljard als landbezit in voormalig Brits-Palestina wordt meegeteld.¹⁸

In de Nederlands-Israëliëse context zijn de Maror-gelden vanaf het begin met onrust omgeven. Al meteen na het bekend worden van de verdelingscriteria

⁸ Kamerbrief minister Zalm, 21 november 2005, in bijlage bij SAMO-jaarverslag 2005, pag. 26.

⁹ Boek 'Judging the Netherlands – The renewed Holocaust restitution process 1997-2000', Manfred Gerstenfeld, 2011, pag. 93.

¹⁰ Bijlage jaarverslag SMO, 28 februari 2001.

¹¹ KvK Bedrijfsprofiel SAMO.

¹² SIM Oprichtingsakte pag. 1.

¹³ KvK Uittreksel 2007.

¹⁴ Uittreksel KvK 2007 (doc 4), Roet secretaris vanaf oprichting 22 november 2001.

¹⁵ KvK bedrijfsprofiel SCMI.

¹⁶ KvK-bedrijfsprofiel SCMI meldt als vestigingsadres 'Michelangelostraat 43, 1077 BS Amsterdam'. Oprichtingsakte Stichting Maror- gelden Overheid' van 1 december 2000, afgedrukt in boek 'Maror', pag. 157, vermeldt: comparant Abraham Roet, wonende te (1077BS), Amsterdam, Michelangelostraat 43b.

¹⁷ KvK Bedrijfsprofiel SAMO.

¹⁸ Wall Street Journal, 12 november 2008.

stapt een groep Joden naar de rechter. Volgens hen wordt veel te veel geld toegekend aan de nauwelijks vervolgde 'half-joden'. Het protest is vergeefs.

De eerste ongerustheid over de financiën borrelt in 2001 al naar boven.

Toenmalig minister van Financiën Gerrit Zalm (VVD) verklaart in een interview dat hij toezicht zal houden 'omdat het toch wel overheidsgeld is, om te kijken of het allemaal wel rechtmatig en doelmatig loopt. (...) Er moet volstrekte transparantie zijn'.¹⁹

Vlak daarna bekijken accountants, op verzoek van SMO, de bestedingen van Helpdesk Israël, gevestigd op het adres van SPI. De accountants spreken van een 'verontrustend beeld' omdat er 'geen inzicht is in de omvang en de aard van de gedane uitgaven', waarbij met name buitenlandse reizen veel geld opslokken.²⁰ Ze adviseren SMO 'met klem op zeer korte termijn orde op zaken te stellen'. Het rapport wordt besproken op het ministerie van Financiën²¹ maar verder gebeurt er niets.

In mei 2001 ontstaat een heuse rel omdat Roet publiekelijk kritiek uit op het salaris Rob Hompes, directeur van het Bureau Maror-gelden. Hompes stapt op. In dat jaar vertrekt ook Philip Staal, de vice-voorzitter van SPI, en beticht de organisatie van 'malversaties'.²² Staal blijft nog wel aan als penningmeester van de overkoepelende SMO en zal zich ontpoppen als een van Roets grootste tegenstanders.

In 2004 rommelt het opnieuw: enkele SCMI-leden geven er de brui aan vanwege vragen rond de financiën.²³ Ook leden van de controle-commissie van SCMI nemen ontslag wegens 'the financial dealings between SCMI and SPI' en 'improper financial behaviour'.²⁴ Eind 2004 vertrekt zelfs het hele SMO-bestuur – minus Roet. De reden: Roet blokkeerde het aanblijven van Staal als penningmeester, zo beschrijft Staal in zijn eigen boek.²⁵

Deze Staal is een vechtjas. De oorlogswees die beide ouders en – op een broer na - de rest van zijn familie verloor in Sobibor ijvert jarenlang voor de rechten en nalatenschappen van Joden die beide ouders verloren. Econoom van beroep onderhandelt hij, zij aan zij met Roet, ook mee over de Maror-gelden en wordt

¹⁹ Boek Johan Van Gelder: 'Maror – de dubbele roof op de Joodse tegoeden', 2013, pag. 117.

²⁰ Accountantsrapport Mazaars 2001.

²¹ Bron: Jacques Noach, een van de accountants.

²² Van Gelder pag. 131.

²³ Ontslagbrief Uri Kupferschmidt, 10 juni 2004, site Staal.

²⁴ Email B. Struch aan SPI, 4 juli 2004, site Staal.

²⁵ Boek Philip Staal: 'Roestvrijstaal – Speurtocht naar de erfenis van Joodse oorlogswezen', 2008, pag. 343-346.

vice-voorzitter van de SPI. Tegenwoordig is hij snoeihard over zijn voormalige makker. 'We hebben goed samengewerkt bij het binnenhalen van het geld. Maar toen dat geld eenmaal binnen was, slingerde hij het aan alle kanten weg'. In openbare lezingen²⁶ in Israël doet Staal tegenwoordig uit de doeken hoe er, volgens hem, zo'n tien miljoen euro is verdwenen – van de 17 miljoen euro collectieve Maror-gelden die naar Israël is gestuurd. 'Ik zeg het al jaren hardop. En niemand klaagt me aan voor laster', aldus Staal. Kort samengevat is er volgens Staal minder geld aan projecten in Israël besteed dan op papier lijkt. 'Dat geld zou dus nog bij SCMI in kas moeten zitten, maar we kunnen het niet controleren'. Dát is, volgens zowel Staal als klokkenluider Boers, de werkelijke reden dat SCMI in Nederland is ingeschreven: daarmee onttrekt het zich aan het toezicht van de Israëlische Kamer van Koophandel (*Rasham Amutot*) die openbare jaarrekeningen verplicht stelt.

Aangifte heeft Staal nooit gedaan omdat alle Nederlandstalige documenten dan eerst in het Hebreeuws moeten worden vertaald. 'Een kostbare zaak, en niemand lijkt geïnteresseerd', aldus Staal. 'Zelfs het Nederlandse ministerie van Financiën weet precies wat er is gebeurd, ze hebben er zelf aan meegewerkt maar niemand doet wat'. Staal, fervent ijveraar voor de rechten van Joodse oorlogsveteranen, is moegestreden. 'En... ik ben met mijn leven bedreigd', zegt hij.

De intimidatie-tactieken gaan soms openlijk, soms subtiel en verdekt, vertellen diverse mensen die met Roet te maken hebben gehad.²⁷ Advocaten dreigen met rechtszaken en snoeren op die manier bijvoorbeeld het Nieuw Israëlietisch Weekblad effectief de mond. Of critici krijgen te horen - niet altijd van Roet persoonlijk maar van een van zijn vele 'vazallen' - dat ze 'het nog zullen bezuren' of dat ze 'kapot worden gemaakt'. En loyale medestanders heeft Roet genoeg. 'Al die mensen bijvoorbeeld die door hem zijn gefêteerd met reises naar Nederland, op kosten van SPI', zegt André Boers, op dit moment Roets' grootste luis in de pels.

Boers (66) wordt in juni 2009 voorzitter van het Centrum voor Onderzoek naar de Geschiedenis der Nederlandse Joden, een van de tien lid-organisaties van SPI. Afgevaardigd naar het SPI-bestuur stuit hij eind 2012 op tal van onduidelijkheden in de boekhouding en vraagt om opheldering. Die krijgt hij niet. Ook inzage in bankafschriften en bonnetjes wordt hem geweigerd.

²⁶ Powerpoint lezing Staal oktober 2010.

²⁷ Staal, Boers, Kisch, Noach.

Boers wil onder meer weten waar de torenhoge ‘kosten’ van SPI uit bestonden, waarom SCMI bijna vijf ton áán SPI betaalde en waarom er tonnen zijn betaald aan meerdere privé-bedrijven of – stichtingen van Roet.

Hij staat niet alleen: ook de interne Controle Commissie van de SPI wil opheldering. ‘Het is beslist geen privé-vendetta van Boers’, verzekert commissielid Alfi Fass, ‘Wij doen dit onderzoek samen’. Hij heeft becijferd dat er tussen 2003 en 2006 in totaal ruim een ton euro (549.583 shekel) van SPI naar Roets onderzoeksinstituut is overgemaakt en bijna vijf ton (2.344.780 shekel) van SCMI áán SPI.

In 2013 laat het SPI-bestuur een onafhankelijk accountant, Asher Dekel, naar de zaken kijken. Uit het rapport²⁸, in bezit van *De Volkskrant*, blijkt dat Roet in 2010 het eenmansbedrijf Maror Researches 2 Ltd. oprichtte. Zijn onkosten, alsmede vergoedingen voor kantoorkosten, maakte SAMO voortaan over aan die firma: gemiddeld zo’n 30.000 euro per jaar. Volgens de accountant geeft Roet – die in de onderzochte jaren zelf bestuurslid was van SAMO²⁹ - geen bevredigende verklaring voor de nieuwe geldroute en verwijst hij verder naar SAMO. Inzage in de onderliggende facturen krijgt de accountant niet, Roet wil hem ook niet te woord staan en beantwoordt enkel vragen per mail.

De ledenvergadering van de SPI ziet in december 2014 echter geen reden nader onderzoek te doen. SPI-voorzitter Henoeh Wasjberg stelt dat André Boers ‘maar naar de politie moet stappen als hij bewijzen heeft van fraude’. Doet hij dit niet, dan is hij ‘medeplichtig’, aldus de notulen.³⁰

Omdat de weg aan Israëliëse zijde doodloopt, zoekt Boers hulp in Nederland. Eerst bij het CJO (Centraal Joods Overleg). Voorzitter Jaap Fransman meldt vervolgens dat het CJO een ‘oriënterend onderzoek’ laat verrichten.³¹ Volgens SAMO is het allemaal onnodig. Voorzitter Arjeh Baumgarten weigert aan de telefoon te komen maar stuurt een mail: ‘SAMO betreurt de ontstane ophef; meer in het bijzonder betreurt SAMO de verspilling van geld, dat de Joodse gemeenschap ten goede behoort te komen, ter ontzenuwing van geruchten en insinuaties’. Vragen ‘van derden, waaronder de pers’, zullen verder niet worden beantwoord.³²

²⁸ Rapport Asher Dekel, 10 december 2014. Verschenen in Hebreeuws, origineel in bezit, later via Boers ook laten vertalen in het Engels.

²⁹ Bijv. jaarverslag SAMO 2010 pag. 23 : Roet bestuurslid.

³⁰ Notulen algemene ledenvergadering SPI, 24 december 2014, pag. 5.

³¹ Gesprek met Sjors van Beek, deels aangehaald in NIW. Fransman wil niet opnieuw reageren.

³² Mail Baumgarten, 27 maart.

Uiteindelijk wordt ook het ministerie van Financiën er bij betrokken. SAMO is een zbo (zelfstandig bestuursorgaan) en valt statutair nog onder toezicht van de minister.³³ De stichting zou al in 2012 worden opgeheven omdat het feitelijke verdeelwerk was gedaan, maar het opdoeken wil niet erg vlotten. De financiële belangen zijn wederom groot: als SAMO ophoudt te bestaan moeten de resterende gelden, zo'n dertien miljoen euro, naar COM³⁴ en SCMI.

Op 24 juni 2013 vervoegt Avraham ('Albert') de Vries, sinds 2007 voorzitter van SCMI, zich op het ministerie van Financiën in Den Haag, om te klagen over SAMO. Dat wil de miljoenen waar SCMI recht op heeft maar niet overboeken. Minister Dijsselbloem doet schriftelijk een 'moreel appèl' op SAMO om 'het ontbinden te bespoedigen'.³⁵ Het lijkt aan dovemansoren gericht: medio 2015 bestaat de organisatie nog altijd – en vindt onderzoek naar de Maror-financiën maar 'geldverspilling'.

De aantijgingen van Boers c.s. liggen de partijen inmiddels als een steen op de maag. CJO-voorzitter Fransman schrijft aan SAMO dat 'het enige doel is om, alvorens tot opheffing van Samo over te gaan, een eind te maken aan allerlei geruchten en hele of halve waarheden. Wij menen dat maximale openheid daarvoor de enige oplossing is. Wat dat betreft is er een impasse'.³⁶

Impasse, omdat Boers c.s. inzage in de boeken willen en SAMO dat pertinent weigert. Zelfs CJO mag de administratie niet meer zien omdat het 'overduidelijk is dat die informatie dan aan derden wordt doorgespeeld', zo wordt aan CJO gemeld.³⁷

Op 12 mei overlegt Fransman op het ministerie. De aanwezigen, zo blijkt uit de notulen, 'zijn het er over eens dat gegeven de huidige stand van zaken het niet mogelijk is om signalen over eventuele misstanden bij de verdeling van gelden te negeren'.³⁸ Anders gezegd: om te voorkomen dat er na opdoeken van SAMO eventueel frauduleuze lijken uit de kast rollen, zullen de zaken toch eerst onderzocht moeten worden.

Van de SPI valt weinig te verwachten, getuige de bestuursverklaring die de stichting op 11 mei uitbrengt: 'Er is geen fraude gepleegd en er is geen enkele

³³ Introductiedossier aantredende bewindspersonen van het ministerie van Financiën, 30 okt 2012, pag. 31.

³⁴ Formeel: aan Stichting Collectieve Maror-gelden Nederland. Jaarverslag 2013, pag. 32.

³⁵ Brief Dijsselbloem aan SAMO, 6 september 2013.

³⁶ Email Fransman aan Baumgarten e.a., 8 mei 2015.

³⁷ Email Baumgarten aan Fransman, 6 mei 2015.

³⁸ Concept-gespreksverslag, vertrouwelijk gedeeld in kleine kring.

aanleiding om het onderzoek voort te zetten'.³⁹ De controlecommissie heeft dan al 'aangifte' gedaan bij de Israëlische Kamer van Koophandel en gevraagd om een onderzoek naar de 'ernstige financiële misstanden' bij SPI.

Die controlecommissie moet weg, vindt het SPI-bestuur, en worden vervangen door een externe accountant. Op 16 juni buigt de ledenvergadering zich hier over.⁴⁰

Het ministerie van Financiën heeft inmiddels SAMO, SPI, CJO, Avraham Roet en voormalig SAMO-bestuurslid Jacques Richter, alsmede Boers en de controlecommissie uitgenodigd om te komen overleggen over een forensisch accountantsonderzoek.⁴¹ Voor het overige heeft het ministerie 'vooralsnog geen standpunt', laat de woordvoester op 10 juni weten. 'Mocht tot een onderzoek worden besloten dan zal Financiën haar medewerking eraan geven. Financiën heeft nog niet vernomen dat er een onderzoek komt; ook niet wie de opdrachtgever zou kunnen zijn'.

De SCMI, opgericht door Roet, is niet uitgenodigd voor het overleg. Volgens huidig SCMI-voorzitter is zijn organisatie brandschoon. Althans, sinds zijn aantreden in 2007. Over de periode daarvoor heeft De Vries (76) "geen flauw idee". Weliswaar stapte hij in 2006 zelf uit het SPI-bestuur omdat er 'rekeningen bleken betaald die nooit waren goedgekeurd door het bestuur'. Maar de vele vragen rond de financiën moeten volgens hem worden 'neergelegd bij SAMO. Maar dat is een hele gevoelige zaak hè. Want daar zitten allemaal hele respectabele mensen in, leden van de Raad van State en zo. Zij hebben niet goed gecontroleerd en dus boter op hun hoofd'. Volgens De Vries was er 'jarenlang een geldstroom van SAMO rechtstreeks naar een SAMO-rekening in Israël' en financierde SAMO buiten SCMI om projecten in Israël. 'Dat hebben wij in 2007 beëindigd. Maar sowieso, dat er geld ging naar een rekening die "Maror Researches 2" heet, dat stinkt natuurlijk als een gierput. Schrijf maar op: SCMI nodigt iedereen uit om de boeken te komen bekijken. Het is SAMO dat zich niet wil laten controleren'.

Over Roet is hij dubbel. 'De man heeft waanzinnig veel goeds gedaan. Hij heeft héél veel geld binnengehaald, hij gaat over lijken. Maar... hij heeft het daarna niet zo nauw genomen met de officiële regels hoe je met geld omgaat, laat ik het maar netjes formuleren'.

³⁹ Email van SPI-bestuur aan groot aantal geadresseerden, 11 mei 2015.

⁴⁰ Agenda ALV SPI 16 juni 2015.

⁴¹ Uitnodigingsmail Van Loon, 4 juni 2015, in kleine kring verspreid.

In een interview in 2006⁴² vraagt de journaliste aan Roet: ‘Als jij niet de Nederlandse filantroop bent, hoe zou je dan genoemd kunnen worden?’

Roet, die dan nog wel met de pers praat: ‘Misschien de meest omstreden persoon in onze gemeenschap?’.

*** THE END ***

⁴² In Aleh.